

Sygn. akt III KKN 179/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 13 września 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Ewa Gaberle (spraw.)

Sędziowie: SN - Henryk Gradzik

SN - Wiesław Kozielewicz

Protokolant: Marcin Andrusieczko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Krajowej Aleksandra Herzoga

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2000 r.

sprawy **W. G.**

skazanego z art. 186 § 1 kk z 1969 r.

- w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść
skazanego (Nr SK V [...])

od postanowienia Sądu Rejonowego w W.

z dnia 7 lipca 1995 r., sygn. Ko [...]

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w W.

z dnia 20 czerwca 1995 r., sygn. II [...] Ko [...]

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 7 lipca 1995 r. oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 czerwca 1995 r. i umorzyć postępowanie wykonawcze, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 1992 r. (sygn. II K [...]) Sąd Rejonowy w W. skazał W. G. za popełnienie przestępstwa z art. 186 § 1 kk na karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat oraz nałożeniem obowiązku spłacenia zaległości alimentacyjnych i bieżącego łóżenia na utrzymanie dwojga małoletnich dzieci.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 6 lutego 1992 r.

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 1995 r. (sygn. II [...] Ko [...]) Sąd Rejonowy w W. zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej powyższym wyrokiem i powołując jako podstawę prawną tego rozstrzygnięcia przepis art. 78 § 1 kk podniósł w uzasadnieniu, iż skazany popełnił w okresie próby przestępstwo określone w art. 184 § 1 i 156 § 2 kk w zw. z art. 10 § 2 kk, za które został skazany prawomocnym wyrokiem tego sądu z dnia 28.07.1994 r. (sygn. II K [...]) na karę pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu zażalenia skazanego Sąd Rejonowy w W., postanowieniem z dnia 7 lipca 1995 r. (sygn. Ko [...]), utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie sądu pierwszej instancji z dnia 20 czerwca 1995 r.).

Karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności skazany W. G. odbył częściowo w okresie od 26 października 1995 r. do 24 maja 1996 r., kiedy to został warunkowo zwolniony postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 17.05.1996 r. (sygn. V Wz [...]).

Prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w W. zaskarżył Prokurator Generalny na korzyść skazanego W. G. i powołując się w kasacji (wniesionej w dniu 20 marca 1998 r.) na przepis art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie Kodeksu postępowania karnego ... (Dz. U. Nr 89 poz. 443) zarzucił rażącą i mającą wpływ na treść orzeczenia sądów obu instancji obrazę przepisu art. 79 § 1 kk, polegającą na zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności, mimo iż wskazany w tym przepisie okres upłynął z dniem 6 sierpnia 1994 r. Prokurator domagał się uchylenia postanowień wydanych przez sądy obu instancji i umorzenia postępowania wykonawczego w oparciu o przepis art. 17 § 1 kkw.

Na rozprawie kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej popierał kasację, z tym że wniósł o umorzenie postępowania wykonawczego na podstawie obowiązującego od 1.09.1998 r. przepisu art. 15 § 1 kkw, będącego odpowiednikiem art. 17 § 1 kkw z 1969 r.

Rozstrzygając o kasacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podniesiony w niej zarzut rażącej obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 79 § 1 kk z 1969 r. jest w pełni uzasadniony. Skoro bowiem wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 stycznia 1992 r. (sygn. II K [...]) uprawomocnił się w dniu 6 lutego 1992 r. (k. 69 akt głównych), to dwuletni okres próby, na jaki zawieszono warunkowo wykonanie orzeczonej tym wyrokiem kary dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności upłynął 6 lutego 1994 r., a dodając do tego okresu dalsze sześć miesięcy, zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności mogło nastąpić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 6 sierpnia 1994 r. Zatem zarówno postanowienie sądu odwoławczego z dnia 7

lipca 1995 r., jak i utrzymane nim w mocy postanowienie sądu pierwszej instancji z dnia 20 czerwca 1995 r. zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisu art. 79 § 1 kk z 1969 r., co miało bezpośredni wpływ na treść rozstrzygnięcia zawartego w obu tych orzeczeniach. Skutkowało bowiem zarządzeniem wykonania kary pozbawienia wolności (odbytej częściowo w okresie od 26.10.1995 r. do 24.05.1996 r.), mimo iż podjęcie takiej decyzji było już niedopuszczalne – również w świetle art. 79 § 2 kk z 1969 r., jako że wobec nie orzeczenia kary grzywny ani też kary dodatkowej, skazanie W. G. wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 29.01.1992 r. uległo zatarciu z mocy prawa z upływem okresów wymienionych w § 1 tego przepisu tj. z dniem 6 sierpnia 1994 r. (analogiczne uregulowania zawarte w omawianych tutaj przepisach § 1 i § 2 art. 79 kk z 1969 r. zostały przewidziane w art. 75 § 4 i w art. 76 kk z 1997 r.).

Stwierdzenie zasadności podniesionego w kasacji zarzutu przesądzało o konieczności uchylenia orzeczeń wydanych przez sądy obu instancji i umorzenia postępowania wykonawczego przy zastosowaniu obowiązujących aktualnie przepisów prawa tj. art. 15 § 1 kkw w zw. z art. 537 § 2 kpk.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie, a o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzekł zgodnie z art. 638 kpk.

Przewodniczący SSN: (Ewa Gaberle)

Sędziowie SN: (Henryk Gradzik)

(Wiesław Kozielowicz)

aw
f/jw